

Denne Mand skal altsaa først staves, udvikles og opdrages derved, at han tager praktisk Del i Ledelsen af Slagteridriften; han skal Trin for Trin følge med i Slagteriet lige fra Svinet føres til Slagteriet og indtil det føres bort fra Slagteriet for at bringes paa det engelske Marked. Først naar han har gennemgaaet en saadan Skole, staar han fuldt færdig til at begynde sin Virksomhed som Slagterikonjulent. — Naar jeg derfor ogsaa vil tilraade ikke at stemme for den forlangte Bevilling, ville ærede Medlemmer forstaa, at det ikke er, fordi jeg ikke ønsker den anvendt; jeg ønsker den anvendt paa en noget anden Maade, og jeg vil derfor haabe, at man til Finanslovens 3dje Behandling kan enes om at komme med et Forslag, som gaar i den af mig antydede Retning. Jeg vil give et Fingerpeg, for muligvis at samle alle de stridende Parter. Lad os indsatte en Post paa Finansloven jaahydende: Til Uddannelse af en Svineavl- og Slagterikonjulent forlanges der et saa og saa stort Beløb. Naar vi saa faa Manden færdig, ville vi nok kunne enes om at lægge en Arbejdsplan for ham.

Bluhme: Det er Endringsforslaget under Nr. 202, jeg vil tillade mig at sige et Par Ord om. Der er af den højtærede Indenrigsminister stillet Forslag om at yde et Tilskud af 150,000 Kr. til Esbjerg Kommune, hvoraf der i Aar foreløbig skal udgives 30,000 Kr. Hele Udvalget har nægtet at gaa med til denne Udgift. Jeg kan ikke nægte, at indtil Slutningen af sidste Aar havde jeg den Opfattelse, at hele Udvalget var villigt til at gaa med til denne Bevilling; jeg havde i det mindste aldeles bestemt den Opfattelse, at mine ærede Meningsfæller i Udvalget vare stemte for at komme Esbjerg Kommune til Hjælp. Naar de alligevel nu have sluttet sig til Nægtelsen, undrer det mig unægtelig, at der ikke fra deres Side foreligger noget andet Endringsforslag om, paa hvilken Maade de have tænkt sig at hjælpe Byen. Ogsaa har det forbaudet mig, at det moderate Venstre er gaaet med til den omtalte Nægtelse; thi hvis jeg huster ret, var det for 2 Aar siden, at de Herrer som Medlemmer af Finansudvalget gæstede Esbjerg og hele den Tone, der gik gennem deres Sammenkomst med Sogneraadsmedlemmerne i denne Kommune, tydede paa, at man var villig til at komme Kommunen til Hjælp. Da naar vi se et Par Aar længere tilbage og erindre Jubilæumsfestlighederne i Esbjerg, kan det ikke nægtes, at man med nogen Ret kunde

vente fra Højres Side at faa den Assistance, hvortil der trænges. Den højtærede Indenrigsminister har indløst de Forhaabninger, som den Gang hæftedes til hans politiske Parti. Han er nu kommen med et Forslag, som maa siges at være imødekommende og hensynsfuldt over for de Krav, som stilles fra Esbjerg Kommunes Side. Desto mere maa det undre, at hans egne Meningsfæller i det mindste delvis svigte ham. Smidlertid tror jeg dog, at man i sin Hæshed fik det Indtryk af de Udtalelser, der fremkom fra den ærede Ordfører for Finansudvalget, at der i det nævnte Udvalg raadede en Tilbøjelighed til at komme Esbjerg til Hjælp; men man har ikke kunnet indrømme, at den Vej, den højtærede Minister foreslaar, er den rette. — Den eneste her i Salen, som har taget Ordet imod et Tilskud, er den ærede Rigsdagmand fra Fredensborg (S. Hage). Da det altsaa er hans Anskuelse, som maa siges at have gjort Udslaget, maa man jo nærmest betragte ham som Ordfører for dem, der intet ville yde til Esbjerg. I øvrigt har han jo ogsaa tydelig og klart udtalt sig om sin Stilling til Esbjerg saa ofte, han har haft Lejlighed dertil, ikke alene under Finanslovens 1ste Behandling, men ogsaa den Gang vi havde Forespørgslen om Esbjerg—Parkestronrouten for her i Tinget. Jeg maa derfor tillade mig særlig at henvende mig til ham som Ordfører for Antagonismen mod Esbjerg Kommune. Det ærede Medlem har sagt, at han intet vilde give til Esbjerg, til denne Bj, denne Havn, denne Route, som saa at sige er paaoktroyeret Landet, mens alle andre Byer maa arbejde sig frem paa egne Ben; han vil ikke være med til først at give Havnen til Byen og bag efter hjælpe Byen paa anden Maade, og navnlig kan han ikke gaa med til at stabe slige Præcedenser. Med Hensyn til det første, at det er en Route, der er paaoktroyeret Landet, en Havn og en Kommune, der ere paaoktroyerede os i Strid med de Interesser, der repræsenteres af alle de gamle Byer, benægter jeg naturligvis dette. Jeg har allerede tidligere erindret om, at denne Havn var Udslaget af en patriotisk Stemning, som gjorde sig gældende efter sidste Krig, en Stemning, som gik ud paa at stabe en Havn som en Vej til Eksport og Import, der kunde tage det op med den Magt, som hidtil Hamborg havde haft. Og det har vist sig, at denne Havn var heldigt lagt, thi den har efterhaanden skabt ikke alene en Eksport og Import, uafhængig af Thykland, men den har ogsaa i fredeligt Samarbejde med Hamborgs og det nordlige Thylands